

Nelagoda: najpouzdaniji unutarnji vodič

Jedno od najboljih oruđa za doseganje zdravlja, sreće i mudrosti je nelagoda: ona je najpouzdaniji unutarnji vodič koji vas bez greške upućuje na ljude i događaje koji su za vas opasni ili dobri

Istina, generacije su programirane da ne slušaju sebe, nego druge – sve oko sebe. Zbog toga je suvremeni čovjek došao do toga da češće misli kako samo nešto umišlja ili mu se nešto pričinilo, nego da vjeruje svom unutarnjem impulsu, koji ne griješi nikada. Dobroznana intuicija i njezin glas tišine kojim upozorava, ponekad promakne, na razini prvog impulsa ili dojma. No, čak i kada je tako, naše unutarnje vodstvo šalje signale putem osjećaja. Konkretno, kada vam netko ili nešto izaziva lijepe osjećaje i prateće misli, to je bingo kombinacija (naravno da je to logično i jednostavno, no koliko puta to stvarno slijedimo?). S druge strane, kada nam netko budi nemir i nelagodu – nije li i to jasan znak. Je, da. No, što čovjekov um radi u tim situacijama? Filozofira. „Pa nije to tako strašno, pa možda je čovjek takav...” ili – najgora varijanta, s ozbirom da potiče sumnju u sebe i potkopava samopouzdanje – „ma, možda pretjerujem....”. E, da u tome je kvaka. Duša koja komunicira putem osjećaja uvijek zna. Nema greške, nema pretjerivanja. Jedina je greška ne slušati.

Upravo je nelagoda najpouzdaniji alarm jer je trenutačna poruka da ste izgubili vezu sa svojim pravim bićem, koje je radost i ljubav. Slušamo li ga, mala je vjerojatnost loših događaja. Često se javi, na nekoj od razina: fizički, može biti štrećanje ili nelagodna senzacija u nekom dijelu tijela (najčešće solarnom pleskusu ili grlenoj čakri), zatim emotivno kao osjećaj nesigurnosti u sebe i svijet oko sebe, a mentalno u obliku loših misli. Konkretno, neka osoba može biti čisti anđeo sto posto – pametna, divna, truditi se oko vas... – no ako se vi osjećate iz nekog razloga nelagodno s njom, vjerujte svom osjećaju.

Ničijim argumentima, nikakvim filozofiranjima ni konceptima tipa „moram ovo odraditi jer time oslobađam svoje strahove...”, nego isključivo sebi. Kod ljudi je, u pravilu, takav osjećaj posljedica susreta s energetski nepodobnim osobama. Neke od njih Serena Alba u svojoj knjizi „Geometrija božanske iskre” naziva energetskim vampirima te spomenuti osjećaj nelagode opisuje kao osjećaj da ste „zaliveni ljepljivim sirupom” ili „zakriveni paučinastim kandžama”. Uglavnom, sjetite li se bilo kojeg iskustva

nelagode, nema potrebe za pretjanim objašnjenjima – jednostavno znate kad nešto ne štima.

No, isto vrijedi u situacijama, poslovnim dogovorima ili bilo čemu drugome gdje imate na izbor slušati sebe ili druge. Jasno, problem je u tome što se malo tko doslovno sluša. Djelomično zato što smo temeljito programirani o tome kako „treba“ ponašati se i živjeti. No, to su stara pravila, prošlih razdoblja. Nova je maksima „budite prirodni, a ne pristojni“. Jer to znači da ste svoji. I ne vjerujte ničijim objašnjenjima niti mentalnoj spekulaciji.

Vjera u sebe donijet će vam produbljivanje vlastitog znanja – buđenje svih onih sjećanja i informacija, iz prošlih života ili paralelnih postojanja (koji god koncept uvažavali). Jer, u životu nema pravila. Upravo o takvom buđenju svijesti i energiji osobne odlučnosti u Ki Tarotu govori arkana Svećenice. O unutarnjoj mudrosti koja zna što hoće i što je za nju najbolje.

Kad bolje razmislite, nema druge. Vaš je život jedan jedini i jedinstven. Vaše odluke su samo vaše. Nema univerzalnog recepta niti „duhovnosti na kile“ koji će vrijediti. Svoj osobni put kreirate svojim odlukama. I, pritom, ne idete autoputom, nego sami krčite svoju stazu – jer je ona vaša i jedinstvena. Za takvo putovanje – jedino stvarno i istinsko, zbog kojeg je vaša duša i željela opet doći u materijalni svijet – treba vam blistavo vodstvo. A to je glas tišine iznutra kojemu povremeni putokaz pokraj staza može dobro doći, ali ga u suštini i ne treba. Jer zna da sve što treba za ispunje život u sebi ima. I zna.

www.elementi.hr